

68
1/к.с.з./2002
19.03.2002

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ВЪРХОВЕН АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД

ИЗХ. № 45/19.03.02г.
К. д. № 2 / 2002 г.
Трети от админ-
ративните бележки да се
поставят на същите
20.03.2002 г. Давид

ДО
КОНСТИТУЦИОННИЯ СЪД
НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

Към наш изх. N 45 / 11.03.2002г.

ДОПЪЛНИТЕЛНИ БЕЛЕЖКИ

ОТ

ВЪРХОВНИЯ АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД

по к. д. N 2 / 2002 г.

УВАЖАЕМИ ГОСПОЖИ И ГОСПОДА КОНСТИТУЦИОННИ СЪДИИ,

В подкрепа на изложените съображения в становището ни по к. д. N 2 / 2002 г. моля да имате предвид и следното:

Считаме, че от съществено значение за тълкуването на чл. 129, ал. 2 от КРБ е волята на конституционния законодател. От анализа на стенограмите във ВНС, направен в мотивите на решение N 13 / 96 г. по к. д. N 11 / 96 г. се установява, че правопораждащото значение на двата акта - решение на ВСС и указ на президента на републиката, с оглед крайния юридически резултат, не е еднакво. В този смисъл в цитираното решение: "назначаването на председателите на ВКС и ВАС, както и на

главния прокурор да се извършва от президента по предложение на Висшия съдебен съвет, като на президентския указ да се придаде преди всичко престижен характер - затова, ако първия път президентът откаже по съображения за целесъобразност, т.е. счете за неподходящи предложените кандидатури, при повторно предложение от страна на Висшия съдебен съвет той да е длъжен да издаде указ за назначаване”.

С уважение,

Председател

В. Славов /

